

РЕШЕНИЕ

№ 165

гр. Петрич, 17.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ, ЧЕТВЪРТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: РУМЯНА С. МИТЕВА-НАСЕВА

при участието на секретаря Елена Пашова
като разгледа докладваното от РУМЯНА С. МИТЕВА-НАСЕВА
Административно наказателно дело № 20221230200643 по описа за 2022
година

и за да се произнесе взе предвид, следното :

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „И.Ш.“ ЕООД, с ЕИК **** и седалище и адрес на управление : гр. П., ул. „В.“ № *, представлявано от М. Е., срещу наказателно постановление № 42-0002170 от 18.07.2022 г. на Директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“, гр. С., с което на жалбоподателя за нарушение на чл. чл.7а, ал.2, пр. последно от Закона за автомобилните превози /ЗавПр/ във вр. чл. 8, ал.1 от Наредба № 36/15.05.2006г. на МТ, на основание чл. 96г, ал.1, пр.2 от ЗавП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 /три хиляди / лева. С жалбата пълномощника на дружеството оспорва издаденото наказателно постановление, като счита същото за издадено при съществено нарушение на процесуалните правила и се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател редовно призовани, чрез процесуалния си представител поддържа депозираната жалба и моли наказателното постановление да бъде отменено, като незаконосъобразно. Подробни съображения излага в писмен бележки. Претендира разноски.

Административнонаказващият орган - директорът на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“, гр. С., редовно и своевременно призован, не изпраща представител и не изразява становище по същество. В

придружително писмо, с което е изпратена преписката прави възражение за прекомерност на разноските.

Районна прокуратура – Б., Териториално отделение – гр. П. при редовност в призоваването, не се явява представител и не изразява становище по жалбата и наказателното постановление.

Независимо от основанията, посочени от въззивника, съдът подложи на цялостна преценка атакуваното наказателно постановление, при което констатира следното :

С обжалваното Наказателно постановление № 42-0002170 от 18.07.2022г. на Директор регионална дирекция „Автомобилна администрация” - гр. С. за нарушение на чл.7а, ал.2, пр. последно от ЗАВП във вр. чл. 8, ал.1 от Наредба № 36 от 15.05.2006г. на МТ и на основание чл. 96г, ал.1, пр.2 от ЗАВП на обжалващото дружество е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3000 лв. Същото наказателно постановление е издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение № 324431/06.06.2022г., съставен на дружеството - жалбоподател от инспектор към Регионална дирекция “Автомобилна администрация”, гр. С. В наказателното постановление и АУАН е отразено, че на 06.06.2022г. при извършена комплексна проверка на превозвача „И. Ш.“ ЕООД, гр. П., притежаващ Лиценз № 2783/25.08.2003г. за международен превоз на товари, контролните органи са констатирани, че дружеството, като превозвач е разпоредил на водача А. Д. с ЕГН ***** да извърши международен превоз на товари за периода 01.05.2021г. до 31.03.2022г. и на 21.06.2021г. с МПС, кат. N 3, с рег. № Е **** КР, без водачът да отговаря на изискванията за психологическа годност, видно от справка в база данни на Регистъра за психологична годност и разпечатка от картата на водача № МК 10100020575000. Прието е, че така е нарушен чл.7а, ал.2, пр.3 от ЗАВП във вр. чл. 8, ал.1 от Наредба № 36/15.05.2006г. на МТ и обжалващото дружество е санкционирано на основание чл.96г, ал.1, пр.2 от ЗАВП.

В хода на съдебното производство не се установи различна фактическа обстановка от описаната в АУАН и в издаденото въз основа на него наказателно постановление. Конкретните обстоятелства по нарушението са установени от свидетелите В. Й. Д. и Б. С. Х., които пресъздават свои непосредствени възприятия, придобити в хода на проверката и чийто показания са последователни и логични, като липсва индиция за тяхната заинтересованост. Няма основания да не се дава вяра на тези свидетели, нито да се счита, че техните показания не са достатъчни за несъмнено установяване на обективната истина.

Установената фактическа обстановка се потвърждава и от приетите по делото писмени доказателства описани в съдебните протоколи.

При така установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на страните, както и като съобрази задължението си да проверява изцяло законосъобразността на наказателното постановление, независимо от

основанията, посочени от страните, установи от правна страна следното. Жалбата е депозирана от надлежно лице, в установения от закона 7-дневен срок от връчване на наказателно постановление, поради което е допустима, а разгледана по същество е основателна.

Съгласно дадените от закона правомощия, съдът направи цялостна проверка и констатира, че при издаване на АУАН и наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Същите са издадени от компетентни органи, при спазване на предвидената за това процедура. Нарушението е индивидуализирано от обективна страна, като съдържа всички обстоятелства, включени в състава на санкционната норма.

Съгласно чл.96г, ал.1 от ЗАвП - „Който назначи на работа или допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер 3000 лева“. В случая санкцията е за обжалващото дружество, в качеството му на превозвач, тъй като е допуснал водача А. Д. да извърши международен превоз на товари в периода от 01.05.2021г. до 31.03.2022г. и на 21.06.2021г., без същият да притежава изискуемото съгласно чл.7а, ал.2 от ЗАвП удостоверение за психологическа годност. Установено било от контролните органи, че за водача А. Д. има издадено удостоверение № 480204 от 29.05.2018г., с валидност до 29.05.2021г., но към извършване на превоза е нямало издадено такова.

Сред разпоредбата на чл. 7а, ал. 2 от ЗАвП лицензираните превозвачи, лицата по чл. 24е и лицата, извършващи превози за собствена сметка, осъществяват превози на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с Наредбите по чл. 7, ал. 3 и чл. 12б, ал. 1 от този закон и чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата. Цитираната норма установява задължение за превозвача да не допуска осъществяването на превоз за собствена сметка от водач, който не отговаря на посочените изисквания. По силата на чл. 152, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗДвП, министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя изискванията за психологическа годност на водачите на моторни превозни средства и условията и реда за психологическото изследване на водачите, извършващи обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари, както и на председателите на изпитни комисии. В тази връзка е приета Наредба № 36 от 15.05.2006 г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания.

Според чл.5 от Наредбата за психологическата годност се установява с психологическо изследване, а според чл. 36, ал. 2 от същата наредба след приключване на психологическото изследване на всички лица, получили положително заключение, се издава удостоверение за психологическа годност. Нормата на чл. 8, ал. 1, вр. ал. 2 /редакцията на текста, действащ към момента на нарушението – ДВ бр. 69/2012 г./ сочи, че при всяко постъпване на работа и при извършване на дейността като водач на таксиметрови автомобил или водач на автомобили за обществен превоз на пътници или товари, както и председател на изпитна комисия, лицата представят удостоверение за психологическа годност, а последното е валидно за срок три години от датата на неговото издаване, с изключение на случаите, в които се издава след навършване на 65-годишна възраст на лицето, и на случаите по чл. 1, ал. 1, т. 2, 5, 6 и 7, в които удостоверението е валидно за срок една година. Същевременно според чл. 12, ал. 2, вр. с чл. 13, ал. 1, т. 4 от Наредба № 157/01.10.2002 г. за условията и реда за издаване на СУМПС, отчета на водачите и валидност на СУМПС, за категориите позволяващи превоз на товар, валидността на СУМПС е пет години. Такъв е срокът на валидност и според разпоредбата на чл. 51, ал. 4 от ЗБЛД. Според чл. 7, § 3, б. "б" от Директива 126/2006/ЕО , СУМПС е с временен характер и държавите – членки могат да определят срока му на валидност, включително по медицински причини, но това следва да е съобразено с този период. С други думи, според тази разпоредба, щом един водач притежава СУМПС, то той следва да се счита за психологически годен. Така нормата на чл. 8, ал. 2 от Наредба № 36/2006 г. /редакцията на текста, действащ към момента на нарушението – ДВ бр. 69/2012 г./ въвеждаща тригодишен срок на валидност на удостоверението за психологическа годност, е в колизия с националното законодателство, касаещо срока на валидност на СУМПС, а от там и европейското законодателство. Последното допуска държавите членка да въвеждат какъвто срок намерят за добър за валидност, но изключва възможността, той да е по-кратък от срока на валидност на СУМПС, промяната по медицински причини на тези срокове е възможна, но това следва бъде синхронизирано и със срока на валидност на свидетелството за управление. Нещо повече, този срок на валидност може да се прилага само при подновяване на СУМПС. И тъй като Директивите на Европейския парламенти на Съвета намират пряко действие, когато съдържат сами по себе си правило за поведение, то в случая въведеният тригодишен срок на валидност с нормата на чл. 8, ал. 2 от Наредба № 36/2006 /редакцията на текста, действащ към момента на нарушението – ДВ бр. 69/2012 г./ се явява неприложим. Съобразно цитираните правни регламентации се налага извода, че щом водач на моторно превозно средство има валидно свидетелство за управление на МПС за съответната категория, той следва да се счита за психологически и физически годен да управлява МПС от тази категория за срока на валидност на свидетелството си за управление на МПС, съответно такъв водач не следва да се явява на преглед за физическа и психологическа

годност в този срок. Предвид факта, че водачът А. Д. е извършил международен превоз на товар, то очевидно е, че е разполагал към онзи момент с валидно СУМПС от съответната категория, в противен случай не би могъл да извърши превоза. Това налага отмяна на процесното наказателно постановление като незаконосъобразно.

От друга страна, съдът констатира, че към настоящия момент е последвало изменение на нормата на чл.8, ал.2 от Наредба № 36/2006г. обн. ДВ бр. 84/2022 г. в сила от 21.10.2022г./, като същата вече гласи, че удостоверение за психологическа годност е безсрочно. Ето защо съгласно императивната разпоредба на чл.3, ал.2 от ЗАНН, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях която е по-благоприятна за нарушителя. Несъмнено новата редакция на чл.8, ал.2 от Наредба № 36/15.05.2006г. се явява по-благоприятна за жалбоподателя. Този извод следва от факта, че при действието на същата, установените по делото факти изобщо не биха обосנוвали извод за извършено нарушение на превозвача, доколкото водача А. Д. би отговарял на изискванията на психологическа годност, с оглед безсрочния характер на удостоверението му за психологическа годност № 480204(О) от 29.05.2018г. Това налага и отмяна на процесното наказателно постановление като незаконосъобразно.

Същевременно считано от 21.10.2022 г. е налице изменение в разпоредбата на чл. 8, ал.2 от Наредба № 36/2006г. /обн. ДВ бр. 84/2022 г. в сила от 21.10.2022г./, като същата вече гласи, че удостоверение за психологическа годност е безсрочно. Ето защо съгласно императивната разпоредба на чл.3, ал.2 от ЗАНН, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях която е по-благоприятна за нарушителя. Смисълът на изменението е за безсрочност в рамките на срока на валидност на свидетелството за правоуправление на МПС и тъй като наказателното постановление не съдържа данни за изтичане на срока на валидност на свидетелството за правоуправление на водача Ангел Донеv, то приложението на по - благоприятния закон обуславя извод за несъставомерност на описаното в наказателното постановление административно нарушение, санкционирано на основание чл. 96г, ал.1, пр.2 от ЗАВП.

С оглед изхода от спора, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски. Искането е направено своевременно, представен е договор за правна защита и съдействие, в който е договорено и отразено заплащане на адвокатско възнаграждение в брой от 450 /четиристотин и петдесет/ лева. В съпроводителното писмо, с което е изпратена жалбата административнонаказващия орган прави възражение за прекомерност на претендирания по делото адвокатски хонорар. Възражението е неоснователно, тъй като възнаграждението в размер на 450.00лева и около минимално предвиденото, съгласно регламента на чл. 18, ал.2, във вр. с чл. 7,

ал.2, т.2 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /в размер на 440 лева/. Ето защо искането следва да бъде уважено, като Изпълнителна Агенция „Автомобилна администрация“ следва да бъде осъдена да заплати направените по делото разноски в размер на 450.00 лева заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал.2, т.1, във вр. с ал.3, т.1 ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-00002170 от 18.07.2022г. на Директор Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – гр. С., с което за нарушение на чл.7а, ал.2, пр. последно от ЗАВП във вр. чл. 8, ал.1 от Наредба № 36/15.05.2006г. на МТ и на основание чл.96г, ал.1, пр.2 от ЗАВП на „И.Ш.“ ЕООД, с ЕИК **** и седалище и адрес на управление : гр. П., ул. „В.“ № *, представлявано от М.. Е. е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева. като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Изпълнителна Агенция „Автомобилна администрация“, гр. С. **ДА ЗАПЛАТИ** на „И. Ш.“ ЕООД, с ЕИК **** и седалище и адрес на управление : гр. П., ул. „В.“ № *, представлявано от М. Е., направените по делото разноски в размер на 450 /четиристотин и петдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Б. в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____